

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jana Šmakala a Mgr. Jaroslavy Krivánkové ve věci

žalobce: **JUDr. Filip Punda**, IČO 71471812, sídlem Pražská 100/II, Jindřichův Hradec, insolvenční správce dlužnice Mobeka group s.r.o., sídlem Plzeňská 881/7b, Úšovice, Mariánské Lázně
zastoupen advokátkou JUDr. Danou Hokrovou, sídlem Pražská 100/II, Jindřichův Hradec

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2024, č.j. 2596/24/5100-00460-704211,

takto:

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou ze dne 19. 3. 2024, Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „soud“) doručenou téhož dne, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2024, č.j. 2596/24/5100-00460-704211 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž byla zamítnuta žalobcova odvolání proti rozhodnutím – platebním výměrům na pokutu za nepodání kontrolního hlášení ve lhůtě stanovené výzvou – vydaným Finančním úřadem pro Karlovarský kraj dne 25. 8. 2023 pod č.j. 745253/23/2403/50522-401800 a č.j. 745254/23/2403-50522-401800 (dále jen „*platební výměry*“) a tato rozhodnutí byla potvrzena. Platebními výměry byla společnosti Mobeka group s.r.o., sídlem Plzeňská 881/7b, Úšovice, Mariánské Lázně uložena pokuta vždy ve výši 25 000 Kč, a to za nepodání kontrolního hlášení za období květen 2023, resp. červen 2023 ve stanovené lhůtě ani lhůtě náhradní.

II.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 3. 7. 2023, č.j. KSPL 65 INS 3626/2023-A-15, byl zjištěn úpadek dlužníka Mobeka group s.r.o., na majetek dlužníka byl prohlášen konkurz a žalobce byl ustanoven insolvenčním správcem dlužníka. Platebními výměry byla daňovému subjektu uložena pokuta ve výši 25 000 Kč za nepodání kontrolního hlášení ve lhůtě stanovené výzvou za měsíc květen 2023 a červen 2023. Odvolání žalobce proti platebním výměrům žalovaný napadeným rozhodnutím, doručeným žalobci dne 23. 1. 2024, zamítl a platební výměry potvrdil. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nesprávné a ve výrocích I. a II. jej napadá v zákonné lhůtě touto žalobou.
3. Žalobce dále uvedl, že je přesvědčen, že daňovému subjektu povinnost podat kontrolní hlášení nevznikla, neboť nebyla naplněna žádná podmínka § 101c zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „*ZDPH*“ nebo „*zákon o dani z přidané hodnoty*“). To vyplývá i z přiznání podaného plátcem daně dne 14. 7. 2023. Daňovému subjektu nevznikla povinnost přiznat daň podle § 108 odst. 2, 3 nebo § 108 odst. 4 písm. ZDPH ze zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku, které přijal, nebo z úplaty, kterou přede dnem uskutečnění takového plnění poskytl, ani neuplatňuje nárok na odpočet daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátec. Nic na tom nemění ani novelizace zákona o dani z přidané hodnoty provedená zákonem č. 366/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (dále jen „*zákon č. 366/2022 Sb.*“) Touto novelou nebyl rozšířen okruh okolností pro vznik povinnosti podat kontrolní hlášení stanovený v § 101c ZDPH. Samotné oprávnění správce daně dle § 101g ZDPH vyzvat plátce daně k podání kontrolního hlášení i v případě, že mu tato povinnost nevznikla podle § 101c ZDPH, povinnost plátců daně takové kontrolní hlášení podat nevyvolává. To konec konců vyplývá i z výzvy k podání kontrolního hlášení ze dne 9. 8. 2023, ve které se uvádí, že tato povinnost vzniká pouze v případech uvedených v § 101c ZDPH. I z věty uvedené v odůvodnění, že pokud je daňový subjekt přesvědčen, že mu nevznikla povinnost podat kontrolní hlášení podle § 101c ZDPH, lze výzvě daně správce vyhovět..., vyplývá, že daňový subjekt tuto povinnost nemá. I po novele ZDPH provedené zákonem č. 366/2022 Sb. z § 101h ZDPH vyplývá, že pro uložení sankce je nutné splnění dvou kumulativně stanovených předpokladů: 1) nepodání kontrolního hlášení ve stanovené lhůtě a 2) naplnění některé ze situací pod písm. a) – d). Jelikož povinnost podat kontrolní hlášení nevznikla, předpoklad nepodání kontrolního hlášení ve

stanovené lhůtě nenastal, a proto je uložení pokuty nezákonné a napadené rozhodnutí nesprávné.

4. Žalobce dále odkázal na závěry uvedené v rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2021, č.j. 8 Af 9/2019-42. Zde soud připomněl, že § 101h odst. 1 ZDPH (před novelou provedenou zákonem č. 366/2022 Sb. – pozn. žalobce) upravuje celkem čtyři situace, v nichž lze pokutu uložit; stanoví, že pokud plátce nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vzniká mu povinnost uhradit pokutu ve výši
 - a) 1 000 Kč, pokud jej dodatečně podá, aniž by k tomu byl vyzván,
 - b) 10 000 Kč, pokud jej podá v náhradní lhůtě poté, co k tomu byl správcem daně vyzván,
 - c) 30 000 Kč, pokud jej nepodá na základě výzvy ke změně, doplnění či potvrzení údajů uvedených v podaném kontrolním hlášení, nebo
 - d) 50 000 Kč, pokud jej nepodá ani v náhradní lhůtě.
5. Dle citovaného rozhodnutí tak v případě všech čtyř situací podle návětí citovaného ustanovení platí, že pokuta je vázána na nepodání kontrolního hlášení ve stanovené lhůtě. K tomu pak přistupují další okolnosti uvedené pod písm. a) – d), jež jsou odstupňovány závažností daného pochybení. Jinými slovy je tak vznik povinnosti zaplatit pokutu (naplnění konkrétní skutkové podstaty) podmíněn splněním dvou kumulativně stanovených předpokladů: i) nepodáním kontrolního hlášení ve stanovené lhůtě a ii) naplněním některé ze situací pod písm. a) – d). (poznámka žalobce – návětí citovaného ustanovení se novelou nezměnilo a novelou nebyl změněn ani § 101c ZDPH). Dle soudu pro projednávanou věc rozhodný § 101h odst. 1 písm. d) ZDPH konkrétně dopadá na případy, kdy plátce nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě a následně jej nepodá ani přes výzvu správce daně v náhradní lhůtě podle § 101g odst. 1 ZDPH. Již jen z gramatického výkladu tohoto ustanovení je přitom zjevné, že stejně jako u písm. a) – c) je předpokladem uložení pokuty nepodání kontrolního hlášení ve stanovené lhůtě a následně přes výzvu ani v náhradní lhůtě. Pro naplnění zákonných předpokladů pro uložení pokuty je proto podle soudu nezbytné naplnění obou těchto podmínek, tj. jednak porušení „primární“ povinnosti podat kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě a dále nepodání kontrolního hlášení ani v náhradní lhůtě. Tomu ostatně napovídá i užití spojky „ani“, již bylo užito jednoznačně ve smyslu slučovacím. Soud uzavřel, že pakliže daňovému subjektu nevznikla povinnost podat kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, povinnost zaplatit pokutu vůbec nevznikla. Tak tomu bylo i v tomto případě.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě nejprve připomněl skutkový stav věci, vymezil předmět sporu a konstatoval, že nesouhlasí s právním názorem žalobce a žalobní námitky považuje za nedůvodné, proto podává níže uvedené vyjádření a současně odkazuje v podrobnostech na 1) napadené rozhodnutí s tím, aby soud přihlédl k odůvodnění tohoto rozhodnutí jako k součásti vyjádření žalovaného k žalobě, a 2) správní spis. K žalobním námitkám poté uvedl žalovaný následující.
7. Žalobní námitky se v podstatné části shodují s odvolacími námitkami a opakují tak žalobcovu argumentaci jakožto odvolatele. Žalovaný se s odvolacími námitkami vypořádal již v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém podal dostatečné zdůvodnění svého závěru. Žalovaný i nadále setrvává na svém právním názoru a odkazuje na

odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém shrnul veškeré relevantní skutečnosti a popsal zjištěný skutkový stav.

8. V daném případě je třeba vyjít ze systematiky daňových povinností daňových subjektů v režimu ZDPH, kdy vedle povinnosti podat daňové přiznání za každé zdaňovací období mají vybrané daňové subjekty (§ 101c ZDPH) povinnost podat kontrolní hlášení v zákonem uvedené lhůtě (§ 101e ZDPH), v případě právnické osoby za každý kalendářní měsíc. Pokud však není podáno kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vyzve správce daně plátce k jeho podání v náhradní lhůtě do 5 dnů od oznámení této výzvy (§ 101g odst. 1 ZDPH). S účinností od 1. 1. 2023 byl ZDPH novelizován zákonem č. 366/2022 Sb., jenž v části první čl. I bodu 4. novelizuje § 101g odst. 1 ZDPH a nově upravuje postup při nepodání kontrolního hlášení: Nebylo-li podáno kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vyzve správce daně plátce k jeho podání v náhradní lhůtě do 5 dnů od oznámení této výzvy; i pokud plátcí povinnost podat kontrolní hlášení podle § 101c nevznikla, sdělí tuto skutečnost v této lhůtě správci daně prostřednictvím kontrolního hlášení.
9. Z důvodové zprávy k § 101g odst. 1 ZDPH vyplývá, že smyslem a účelem změny tohoto ustanovení zákonem č. 366/2022 Sb. bylo potvrzení dosavadní obvyklé správní praxe, podle níž skutečnost, že plátcí nevznikla povinnost podat kontrolní hlášení, sdělí plátce správci daně k výzvě dle § 101g odst. 1 ZDPH prostřednictvím kontrolního hlášení. Pokud je plátce na základě jemu známého faktického stavu přesvědčen, že mu nevznikla povinnost podat kontrolní hlášení podle § 101c ZDPH za sledované období, podá jako reakci na výzvu správce daně vyzývající k podání kontrolního hlášení tzv. „*nulové kontrolní hlášení*“. Od účinnosti této změny § 101g odst. 1 ZDPH je potřeba reagovat na výzvu pouze způsobem popsaným výše.
10. Žalovaný se touto problematikou zabíral v bodech [21] až [24] a [27] a [28] napadeného rozhodnutí a zde učiněné závěry lze shrnout následovně. Vztáhnuto na danou věc došlo k tomu, že správce daně přezkoumáním údajů o dodavatelsko-odběratelských transakcích vykázaných v oddílu B.2. kontrolních hlášení jiných plátců zaznamenal údaj o přijatých zdanitelných plnění od žalobce, a dospěl tak k závěru, že měl žalobce povinnost podat kontrolní hlášení (neboť dle kontrolního hlášení jiného plátce DPH uskutečnil zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku dle § 101c ZDPH) za období květen 2023 v zákonném termínu do dne 26. 6. 2023. Za období červen 2023 měl žalobce povinnost podat kontrolní hlášení v zákonném termínu do dne 25. 7. 2023 [resp. ode dne 3. 7. 2023 dle § 246 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) insolvenční správce žalobce]. Vzhledem k tomu, že tak učiněno nebylo, byl žalobce správcem daně na základě pochybností vzniklých přezkoumáním kontrolních hlášení jiných plátců vyzván Výzvou č. 1 (= výzva ze dne 12. 7. 2023, č.j. 665430/23/2403-50522-401800) a Výzvou č. 2 (= výzva ze dne 9. 8. 2023, č.j. 713281/23/2403-50522-401800) k podání kontrolních hlášení za období květen 2023 a červen 2023 (k tomu viz bod [5] napadeného rozhodnutí), a měl tedy dle § 101g odst. 1 ZDPH povinnost zareagovat na zmíněné Výzvy do 5 dnů od jejich doručení, tj. v případě Výzvy č. 1 do dne 31. 7. 2023 a v případě Výzvy č. 2 do dne 15. 8. 2023, tedy podat kontrolní hlášení, ať už s vykázaným plněním či nulová. Žalobce ani insolvenční správce žalobce však v těchto lhůtách na Výzvy žádným způsobem nereagovali.
11. V dané souvislosti je třeba připomenout, že § 101h odst. 1 ZDPH konstruuje uložení pokuty jako sankci za nesplnění povinnosti podat kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, tj. v nyní řešené věci ve lhůtě stanovené výzvou, což potvrdil Nejvyšší správní soud v

rozsudku ze dne 22. 11. 2018, č.j. 1 Afs 206/2018-27, v němž vyslovil, že § 101h odst. 1 ZDPH koresponduje s obecným účelem právní úpravy týkající se kontrolního hlášení, tedy zájmem na včasnosti zjištění požadovaných údajů. V kontextu uvedeného je nutno odmítnout účelovou námitku žalobce, že povinnost podat kontrolní hlášení nevznikla, předpoklad nepodání kontrolního hlášení ve stanovené lhůtě nenastal, a proto je uložení pokuty nezákonné. V takto předestřené argumentaci žalobce zcela pomíjí, že platebními výměry mu byla uložena pokuta dle § 101h odst. 1 písm. d) ZDPH a § 101h odst. 2 ZDPH, tj. pokuta za nepodání kontrolních hlášení ve lhůtě stanovené výzvami. Výzvami byla žalobci jednoznačně stanovena povinnost k podání kontrolního hlášení za období květen 2023 a červen 2023, přičemž platí, že i pokud plátcí povinnost podat kontrolní hlášení podle § 101c nevznikla, sdělí tuto skutečnost ve lhůtě stanovené výzvou dle § 101g odst. 1 ZDPH správci daně prostřednictvím kontrolního hlášení. Žalobce tedy jednoznačně porušil povinnost podat k Výzvám č. 1 a č. 2 kontrolní hlášení za období květen 2023 a červen 2023 (což ostatně ani sám nezpochybňuje), přičemž s porušením této povinnosti zákon spojuje sankci ve formě pokuty za nepodání kontrolního hlášení ve lhůtě stanovené výzvou [§ 101h odst. 1 písm. d) ZDPH]. Pro úplnost lze v dané souvislosti doplnit, že problematikou ústavnosti sankčního systému upraveného § 101h ZDPH se zabýval Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 6. 12. 2016, sp.zn. Pl. ÚS 32/15, přičemž nedospěl k závěru o neústavnosti sankčního systému dle § 101h ZDPH. Připomněl rovněž možnost moderace výše pokuty (§ 101j či § 101k ZDPH).

12. Žalovaný připomíná, že sankce dle § 101h odst. 1 písm. d) ZDPH vzniká v případě naplnění hypotézy dané normy ex lege. Platební výměr, kterým je uložena pokuta za nepodání kontrolního hlášení ani v náhradní lhůtě, je proto pouze deklaratorním rozhodnutím, kterým je daňový subjekt vyrozumíván o tom, že zákonná povinnost k uhrazení pokuty vznikla. V nyní projednávaném případě není sporu o tom, že žalobce předmětná kontrolní hlášení nepodal v náhradní lhůtě dle Výzvy č. 1 do dne 31. 7. 2023 a v případě Výzvy č. 2 do dne 15. 8. 2023, když kontrolní hlášení byla žalobcem podána až dne 31. 8. 2023. Žalobci tak v souladu s § 101h odst. 1 písm. d) ZDPH přímo ze zákona vznikla povinnost uhradit pokutu.
13. Žalovaný zdůrazňuje, že pro vznik pokuty dle § 101h odst. 1 písm. d) ZDPH není rozhodující primární povinnost žalobce podat kontrolní hlášení, ale nutnost reakce z jeho strany na výzvu správce daně k podání kontrolního hlášení ve stanovené lhůtě. Pokud žalobce včas na Výzvy nereagoval, ze zákona mu vznikla povinnost uhradit pokuty, které správce daně napadenými platebními výměry pouze deklaroval. Povinnost uhradit pokutu dle § 101h odst. 1 písm. d) ZDPH je sankcí (sekundární povinností) vznikající v návaznosti na nepodání kontrolního hlášení ve lhůtě stanovené správcem daně ve Výzvě (porušení povinnosti primární). Žalovaný konstatuje, že vzhledem k uvedenému nelze zohlednit námitku žalobce, že mu nevznikla povinnost přiznat daň podle § 108 odst. 2, 3 nebo § 108 odst. 4 ZDPH (v přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období květen 2023 a červen 2023 žalobce uvedl nulová přijatá i uskutečněná zdanitelná plnění) ze zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku, které přijal nebo z úplaty, kterou přede dnem uskutečnění takového plnění poskytl, ani to, že neuplatňuje nárok na odpočet daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátec a neměl tak zákonnou povinnost podat předmětná kontrolní hlášení, neboť v návaznosti na vydané výzvy byl povinen reagovat, a to podáním nulového kontrolního hlášení (pokud měl za to, že údaj v kontrolním hlášení jiného plátce je nesprávný a žalobci tedy povinnost podat kontrolní hlášení dle § 101c ZDPH nevznikla) a nebo kontrolním hlášením, v němž by vykázal uskutečněná plnění.

14. K žalobcem odkazovanému rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2021, č.j. 8 Af 9/2019-42, žalovaný uvádí, že tento není přílehlavý na daný případ. Důvodem je, že v rozsudku byla řešena situace, kdy žalobce neměl dle § 101c ZDPH povinnost podat kontrolní hlášení za období leden 2016, neboť v daném měsíci žádné zdanitelné plnění uskutečněno nebylo (zdanitelné plnění bylo uskutečněno dne 31. 12. 2015 a povinnost podávat kontrolní hlášení vznikla plátcům až ode dne 1. 1. 2016). V nyní řešeném případě však žalobce měl povinnost podat kontrolní hlášení v náhradní lhůtě stanovené správcem daně ve výzvách, neboť § 101g odst. 1 ZDPH ve znění účinném od 1. 1. 2023 zcela jasně stanovuje, že i pokud plátcí povinnost podat kontrolní hlášení podle § 101c nevznikla, sdělí tuto skutečnost v náhradní lhůtě správci daně prostřednictvím kontrolního hlášení, jak bylo odůvodněno v bodech [21] až [24] napadeného rozhodnutí. Případ řešený uvedeným rozsudkem se přitom týká období před provedenou novelizací a jeho závěry tak nelze přenášet i na případ žalobce. Žalobní námitka je nedůvodná.
15. Žalovaný závěrem sdělil, že z obsahu postupovaného spisového materiálu a shora učiněného vyjádření k uvedeným námitkám žalobce je plně seznatelné, že žalovaný ve své rozhodovací činnosti přihlédl ke všem okolnostem přezkoumávané situace, jež nalézají oporu ve spisovém materiálu a k těmto zaujal jasné, srozumitelné a plně přezkoumatelné stanovisko, které konvenuje relevantní právní úpravě.

IV.

Posouzení věci soudem

16. Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), o věci samé bez jednání.
17. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
18. Podle § 101h odst. 1 písm. d) zákona o dani z přidané hodnoty, pokud plátce nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vzniká mu povinnost uhradit pokutu ve výši 50 000 Kč, pokud jej nepodá ani v náhradní lhůtě. Výše pokuty se pak při splnění podmínek uvedených v ustanovení uvedených § 101h odst. 2 téhož zákona snižuje na polovinu.
19. Podle § 101g odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty, nebylo-li podáno kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vyzve správce daně plátce k jeho podání v náhradní lhůtě do 5 dnů od oznámení této výzvy; i pokud plátcí povinnost podat kontrolní hlášení podle § 101c nevznikla, sdělí tuto skutečnost v této lhůtě správci daně prostřednictvím kontrolního hlášení.
20. Z právě citovaného ustanovení vyplývá, že daňový subjekt má povinnost podat kontrolní hlášení v náhradní lhůtě 5 dnů i v případě, kdy mu nevznikla povinnost podat kontrolní hlášení podle § 101c zákona o dani z přidané hodnoty. Současně z něho vyplývá, že správci daně vzniká oprávnění vyzvat plátce daně k podání kontrolního hlášení v náhradní lhůtě, pokud plátce „nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě“.
21. Mělo-li by platit, že plátce daně, kterému nevznikne povinnost podat kontrolní hlášení podle § 101c zákona o dani z přidané hodnoty, nemůže nikdy „nepodat kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě“, bylo by v jeho případě ustanovení § 101g odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty zcela neaplikovatelné. Oprávnění správce daně vyzvat plátce, kterému

povinnost podat kontrolní hlášení podle § 101c nevznikla, k podání kontrolního hlášení v náhradní lhůtě do 5 dnů od oznámení této výzvy, je totiž vázáno na naplnění podmínky, „nepodání kontrolního hlášení ve stanovené lhůtě“. Z tohoto důvodu je nezbytné slovní spojení „nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě“ vykládat nikoli jak činí žalobce, nýbrž jako objektivní fakt, že daňový subjekt nepodal kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě bez ohledu na to, zda mu povinnost podat kontrolní hlášení podle § 101c zákona o dani z přidané hodnoty vznikla nebo nevznikla.

22. Podle § 101e odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty plátce, který je právnickou osobou, podává kontrolní hlášení za kalendářní měsíc, a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce.
23. Plátce daně tedy „nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě“, pokud jej nepodá do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce.
24. To v případě daňového subjektu nastalo v obou sporovaných měsících, tj. v měsících květnu i červnu 2023. Správce daně za této situace postupoval zcela v souladu se zákonem, když daňový subjekt výzvami vyzval k podání kontrolních hlášení v náhradní lhůtě 5 dnů. Vzhledem k tomu, že daňový subjekt na tyto výzvy nijak nereagoval, resp. nepodal kontrolní hlášení ani v náhradní lhůtě, postupoval správce daně jediným možným způsobem, tedy že daňovému subjektu uložil pokuty podle § 101h odst. 1 písm. d) zákona o dani z přidané hodnoty. Byly totiž splněny všechny podmínky pro aplikaci tohoto ustanovení. Daňový subjekt „nepodal kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě“ a současně jej „nepodal ani v náhradní lhůtě“.
25. Dlužno doplnit, že zákonodárce zakotvením povinnosti podat kontrolní hlášení a následného mechanismu výzvy v náhradní lhůtě sledoval zajištění efektivní a průběžné kontroly nad správností a úplností daňových odvodů. Tato právní úprava slouží k tomu, aby správce daně mohl včas a účelně reagovat na nepodání kontrolního hlášení, a tak předcházet situacím, kdy by daňový subjekt svým jednáním či nečinností znemožnil či ztížil řádné zjištění a stanovení daně. Teleologický výklad citovaných ustanovení proto vede k závěru, že pojem „nepodat kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě“ je nutno vnímat v jeho objektivní rovině, bez ohledu na vznik formální povinnosti podle § 101c zákona o dani z přidané hodnoty. Jedině tak je dosaženo zamýšleného účelu právní úpravy, jímž je zachování účinné kontrolní a sankční funkce kontrolního hlášení.

V.

Rozhodnutí soudu

26. Soud neshledal žádný z žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VI.

Odůvodnění neprovedení důkazů

27. Soud neprovedl žádný z žalobcem navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VII.

Náklady řízení

28. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 15. listopadu 2024

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu